א) וכי מהדר ליה לקומץ לדוכתיה תקדוש ולפסול ב) אמר ר' יוחנן זאת אומרת א)כלי שרת אאין מקדשין אלא מדעת הא מדעת מקדשין ג) והא ב)בעא מיניה ריש לקיש מר' יוחנן ד) כלי ג)שרת מהו שיקדשו פסולין לכתחילה ליקרב ואמר ליה אין מקדשין ה) אמר ליה באין מקדשין ליקרב ו) אבל מקדשין ליפסל רב עמרם אמר כגון שהחזירו ז) לביסא גרושה ומקמץ היכי קמיץ אלא כגון שהחזירו לביסא ח) טפופה וכיון דקמיץ ליה עבר ליה גומא כי מהדר לגוויה דמנא קא מהדר ליה ט) מכי מהדר ליה מנח ליה ארפנא דמנא י) ומניד ליה ונפל ממילא ד)דנעשה כמי שהחזירו הקוף א"ל רבי ירמיה לר' זירא ולוקמה כגון שהחזירו לכלי המונח על גבי קרקע יא) אלא ש"מ ה)קומצין מכלי שעל גבי קרקע (א"ל) קא נגעת בבעיא דאיבעיא לן יב) דרבי אבימי תני מנחות בי רב חסדא ואבימי בי רב חסדא תני ו)והאמר רב חסדא ז)קולפי טאבי בלעי מאבימי עלה דהא שמעת' בא להכריז רצופין ל' יום שני וחמישי יג) (ושני) ס' יומי אבימי מסכתא איתעקרא איתעקר ליה ואתא קמיה דרב חסדא לאדכורי גמריה ולישלח ליה וליתי לגביה סבר הכי מסתייעא מילתא טפי פגע ביה רב נחמן אמר ליה כיצד קומצין א"ל מכלי זה אמר ליה וכי קומצין מכלי שעל גבי קרקע יד) א"ל דמגבה ליה כהן כיצד מקדשין את טו) ח)המנחות אמר ליה נותנה לכלי זה ט)וכי מקדשין בכלי שעל גבי קרקע א"ל דמגבה ליה כהן אמר ליה א"כ הוצרכתה טז) ג' כהנים אמר ליה ותהא צריכה י"ג כתמיד איתביה יז) י)זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי המוליך והמקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול וכו' ואילו מגביה לא קתני תנא יח) סדר עבודות נקט יט) ולא סדר כהנים בעו מיניה מדרב ששת מהו לקמוץ מכלי שעל גבי קרקע אמר ליה פוק חזי מה עבדין לגאו כ)ארבעה כהנים נכנסין שנים בידם ב' סדרים ושנים בידם שני בזיכין וארבעה מקדמין לפניהם שנים ליטול שני סדרים וב' ליטול ב' בזיכין

ואילו

וקא פריך כי מהדר ליה לקומץ לדוכתיה ליקדוש וליפסול. דהא עבד מתן כלי דמה לי כלי שרת זה ומה לי כלי שרת אחר: **אלא מדעת.** והא לא יהיב ליה להתם אדעתא דליקדיש: **שיקדשו פסולין.** כגון אם קמץ זר כ] ונותן לכלי מהו שיקדישנו כלי להקטירו: **ליפסל.** דקנעה ההוא כלי בקדושה כא] כי יהביניה אדעתיה לקדושי ולא מצי לאהדוריה תו לתוך השיריים דהא פ) פסול כב] זה גמר לכולה עבודה: **רב עמרם אמר.** אפילו תימא שלא מדעת נמי מקדשין והכא לא קדיש כג] שמחזירין לביסא גדושה שאין מחזירה לתוך אויר הכלי ואין הכלי מקדשו: **ביסא.** כלי שרת שבו בוללין מנחה: **ומקמץ היכי קמץ.** תמיה כד] כשקומץ מכלי זה והלא גדוש הוא וקמילה מתוך כה] הכלי בעינן דכל דבר הטעון כלי אין חשוב כלי אלא תוכו: **טפופה.** פישל"א שאינה גדושה כו] וכשקומץ מתוך כלי קמץ באמצעיתו וכשמחזיר הרי קומץ בגודשת כלי כדמפרש בסמוך: וקפריך **דהא כי קמץ עבד גומא וכי מהדר.** לקומץ בגומא הוה ליה תוך כלי: ומשני **כי מהדר ליה אדופניתא דמנא.** בצדי הכלי אצל כז] גומא החזירו והוי כגודש הכלי ונייד למנא ונפיל קומץ ממילא לגומא כדי שיהא ראוי לקמילת כהן וכיון דממילא נפל למנא נעשה כמי שהחזירו הקוף ולא מקדש ליה כלי. ואע"ג דכלי שרת מקדשין שלא מדעת הני מילי כי מהדר ליה איהו ממש אדעתא דלא ליקדוש מקדש ליה כח] (הלי) י)לכלי שמחזירו כהן שמונח על גבי קרקע: **קומלין.** קומץ מכלי שעל גבי קרקע וה"נ מקדשין פ) קומץ ל)מהכלול שעל גבי קרקע: **דאיבעיא לן.** כלומר לחברינו איבעיא הך בעיא דרב נחמן בעי מאבימי וכדמפרש: **קולפי טבי.** הכאות טובות: **בלעי מאבימי.** בלעתי מאבימי כלומר שהיה כט] פ)מנדה אותו: **עלה דהא שמעתא.** במס' ערכין פ) ל] דתנא הלא שום היתומים ל' יום ותניא אידך ששים ומתרץ לה אבימי בא להכריז לרצופין כל ימות השבת מכריז ל' יום: **בא להכריז שני וחמישי.** מכריז עד ס' יום מיום שמתחיל עד יום שפוסק דהיינו י"ח ימי הכרזה בס' יום ומכריז מי יקנה נכסי יתומים הללו כדי שימכרו ביוקר והיה רב חסדא לא] פ)משכח המירון ומבזי אבימי. אלמא רב חסדא תלמיד דאבימי הוה: **אבימי מסכתא דמנחות** לב] **איעקר ליה.** נשתכחה הימנו: **ולישלח ליה.** לרב חסדא דליתי לגביה: **מסייע מילתא.** משום יגעתי ומצאתי (מגילה דף ו:): **פגע ביה רב נחמן.** באבימי: **מכלי זה.** ראה כלי מונח על גבי קרקע וקאמר כלי זה אם של קודש לג] (זה) היה ראוי לקמילה: **וכילד מקדשין את הקומץ.** לאחר קמילה: **הוצרכתה ג' כהנים.** שנים להגביה שני כלים אחד שיקמוץ הימנו ואחד לד] שנותן לתוכו ושלישי קומץ וכהן אחד אינו יכול להגביה שני הכלים דאין עבודה בשמאל: **תמיד.** י"ג כהנים זוכין בו במסכת יומא בפ"ב (דף כה.): **זה הכלל.** מתני' היא: **סדר עבודות נקט.** אותו שכהן אחד עושה זו אחר זו אבל למניינא דכהנים לא נחתי: **מה עבדין לגאו.** בהיכל: **נכנסין.** ביום השבת: **שני סדרים.** של לחם הפנים שתים המערכות של המערכת:

ואילו

וכי מהדר ליה לקומץ לדוכתיה ליקדוש. ואע"פ ששירים מפסיקין בין קומץ לכלי מין במינו אינו חוצץ: **א"ר** יוחנן זאת אומרת כלי שרת אין מקדשין **אלא** מדעת. והא דפליגי חזקיה ורבי יוחנן לקמן בפרק התודה (דף עח:) ט) [גבי תודה] ששחטה על שמונים חלות וקאמר לה] פ) רבא דכולי עלמא כלי שרת מקדשין שלא מדעת שאני התם דמתוך שמקדש מדעת מקדש נמי שלא מדעת והא דמשמע בסוף לולב וערבה (סוכה דף נ.) דחזקיה סבר כלי שרת אין מקדשין שלא מדעת גבי הא דתנן כמעשהו בחול כך מעשהו בשבת ופריך בגמרא וניתי במקודשת התם אין כל המים ראוין להתקדש אבל בהתודה כיון דראוין לקדש מקדש שלא מדעת ול"ע דכיון דאין שיעור למים הרי כולם ראוין להתקדש ונראה דכיון דשלא בזמנו הוא אע"ג דכלי שרת מקדשין שלא בזמנו כדמסקינן בסוף שתי הלחם (לקמן דף ק.) שלא מדעת מיהא אין מקדשין ואע"ג דלילה אין מחוסר זמן ל): **אין** מקדשים ליקרב. הקשה ה"ר פטר דלפי' הקונטרס בזבחים פרק המזבח מקדש (דף פו:) משמע שהשיבו ר' יוחנן דמקדשין לכתחילה ליקרב דקאמר התם בעי מיניה ר"ש בן לקיש מר' יוחנן מהו שיקדשו את הפסולין ופי' שם בקונטרס לענין פדיון קא בעי דאי מקדש הכלי אין להם פדיון א"ל תניתוה כשם שמזבח והכבש מקדשין את הראוי להם כך כלי שרת מקדשין את הראוי להם ואע"ג דמזבח וכבש איירי לענין דאם עלו לא ירדו אייתי מינה ראיה לענין פדיון א"ל לכתחילה ליקרב קא מיבעיא לי הא נמי תנינא שקיבלו פסולין וזרקו את דמן מאי לאו קבלו פסולין וזרקו פסולין פי' הא זרקו כשרין אף לכתחילה יעלו האברים אלמא לו] מקדשי לכתחילה ליקרב ועוד קשה מהא דתנן התם ואלו אם עלו לא ירדו הלן והיוצא והטמא והנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו וכולהו איירי בשנזרק הדם כדמוכח בגמ' דקאמר עולא אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דמים לא ירדו נעשו לחמו של מזבח אמר ר' זירא אף אנן נמי תנינא שנשפך דמה ושילא דמה חוץ לקלעים ומה התם דאם בא לזרוק אינו זורק אמרת אם עלו לא ירדו הכא כו' ומדלא מייתי מכל הני ש"מ דלאחר זריקה מיירי ואפ"ה לכתחילה לא יעלו אלמא אין מקדשין לכתחילה ליקרב האברים ומיהו יש לדחות דאכולהו קאי פ) וזרקו לז] את דמם ועוד קשה דבכמה דוכתי (פסחים דף טז:) אמרינן נטמא הדם לא יזרוק ואם זרק הורצה ולמה לא יזרוק הא כלי שרת מקדשין לכתחילה ליקרב ובפ' שני שעירי (יומא דף סב.) אמרינן נשפך הדם ימות המשתלח מת המשתלח ישפך הדם למה ישפך וכן ר) בדם פסולין ישפך לאמה ובפ' המנחות (לקמן ק:) תנן נטמאו משהוקדשו בכלי אין להם פדיון דמשמע הא מיקרב לא קרב ויש לדחות כל הני בשעירה אחר כך לכלי חול והא דשמעתין נמי יש ליישב לפי' הקונטרס דהא דמשמע שהשיב לו אין מקדשין היינו לפי שדוחה שם לא שקיבלו פסולים א"נ לח] פ) וזרקן פסולין ועוד קשה לפי' הקונטרס דמדקאמר לכתחלה ליקרב קא מיבעיא ליה פ) משמע שגם רבי יוחנן היה יודע דליקרב קמיבעיא ליה אלא שהיה סבור דמבעיא ליה בדיעבד ולא מיירי כלל לענין פדיון ולפר"ת דמבעיא ליה אם מקדשין הפסולין לענין דאם עלו לא ירדו [illegible] ומספק לכתחילה ליקרב מיבעיא ליה [illegible] ופריך דהא תנינא [illegible] מלשון פסולין דייק [illegible] יוחנן בפסולין: **אמר** ליה מכלי זה. למאי דמסיק דמגבה ליה כהן יש לתמוה [illegible] עבודתו לט] מחנכת א"ש של עץ היה כרבי יוסי ברבי יהודה דאמר בפרק החליל (סוכה דף נ:) דעושין כלי שרת של עץ:

מ) **שכן** מצינו בסילוק בזיכין. הא מילתא דלא כרבי חנינא דאמר לקמן (דף מ.) לא זו [illegible] קדושה בלא זו דאיהו לא יליף מילתא ממילתא:

מדס

עין משפט נר מצוה

לו א מיי' פ"ג מהלכות פסוה"מ הלכה כ:
לז ב מיי' שם הל' יח:
לח ג ד מיי' פי"ג מהל' מעה"ק הלכה יג:
לט ה מיי' פ"ה מהל' תמידין ומוספין הלכה ז:

שיטה מקובצת

א] וכי מהדר ליה לקומץ כו' ואמאי לא גמר עבודה עד דעביד לה מתן כלי אחר שנותן הקומץ בכלי שרת אפילו לא נתנו בכלי אחר כי מהדר ליה לקומץ לדוכתיה בביסא לקדשה כלי ולפסול ואמאי יחזור ויקמוץ. הרגמ"ה: ב] אמר ר' יוחנן מדאמר יחזור ויקמוץ ולא פסלה ש"מ כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת לרצון המניח בהם והאי כיון דאהדריה קומץ לדוכתיה לא אהדריה אדעתא לקדושי לשם קומץ ולא איקדש. הרגמ"ה: ג] והא בעא כו' אכולה מילתא פריך אף אקמץ וקידש: ד] כלי שרת מהו שיקדשו בהן הפסולין לעבודה שום דבר אפילו לדעת כדי שיהיה כשר לכתחילה לקרבן וא"ל אין מקדשין הכלים והאי קומץ דקמציה פסול וקדשוה בכלי שרת לשום קומץ לא קדוש. הרגמ"ה: ה] אין מקדשין אין ותיבות אמר ליה נמחק: ו] אבל מקדשין ליפסל כשמניח על דעת להקדישן אבל זה לא החזיר הקומץ על דעת להקדישו כלום ומשום הכי יחזור ויקמוץ: רב עמרם אמר אפילו תימא שהחזירו כדי לקדש (וקדשי) (ומ"מ לא קדשו) כלי בגון שהחזירו לביסא גרושה. הרגמ"ה: ז] ביסא גרושה ביסא כלי שרת שמקדשין בו המנחה וא"ת היכי מצי למהוי גרושה והיא בלולה בשמן אנן במנחת חוטא איירינן דאין בה שמן. הרגמ"ה: ח] טפופה לא גרושה ולא מחוקה שאין הקומץ (עודף) (מעודף) עליה. הרגמ"ה: ט] ליה דמהדר ליה ארפנא ותיבות מכי מהדר ליה מנח נמחק: י] ומניד ליה ונפל מפילא כו' אבל אינו רוצה לומר דמהדר ליה כשר דהוי ליה כמו מקדש וגומר עבודת הפסול שמקדש קמיצתו של פסול: יא] קרקע ש"מ תיבת אלא נמחק: קומצין מכלי כו' וא"ת הא בקדוש מנחה איירינן ולא בקמיצה וי"ל לקמן מספקא ליה אי שוין הן קדוש כלי וקמיצה דמסתברא דקדוש כלי ומנחה עדיף ומשום הכי דייק ש"מ קומצין מכלי שע"ג קרקע כי היכא דקא סברת ומקדשין דמדלא משני ליה בהחזירה בכלי שעל גבי קרקע והשתא הפשוט דשוין קדוש וקמיצה דאי אין קומצין כ"ש דאין מקדשין וא"כ תקשי ולוקמה כגון שהחזירה לכלי שעל גבי קרקע אבל אי משנינן הכי לא תקשי הפשוט דאין קומצין דאית לן למימר אע"ג דאין מקדשין מ"מ קומצין. תו"ח: יב] דאבימי תני: יג] וחמישי ששים יומא אבימי מסכת איעקר ליה והשאר נמחק: יד] א"ל דמגבה ליה כהן וא"ת מה היה סובר אבימי מה היה שואל תחילה כשהשיב לו מכלי זה וי"ל דהיה סובר ששואל אי בעי משיחה לכלי לקדשו והשיב לו מכלי זה דלא בעי משיחה דעבודתו מחנכתו כדאי' בסנהדרין (דף ט"ז ע"ב) א"נ היה סובר ששואל לו אי מצי קומץ בשל עץ ולא בעינן כלי מתכות והשיב לו אפילו בכלי זה דשל עץ היה כרבי יוסי בר יהודה דאמר בפ' החליל דעושין כלי שרת של עץ: טו] את המנחה: טז] ג' כהנים [illegible]

מסורת הש"ס

א) [לקמן עח: ל.] סוכה נ. סוטה יד:, ב) זבחים פו., ג) [עי' תוס' כריתות כד: ד"ה קפבר], ד) ערכין כא., ה) [פי' שטט שמסיך בו כני אדם ולאשו עב. ערוך ערך קלפא ו'], ו) כילד מקדשין את הקומץ, נ"ק, ז) לקמן יג., ח) לקמן לט: [שבת קלג:], ט) אימפשל הוא גמור. נ"ק, י) הלכי כלי כשמחזירו בכן הפיד אמ"כ ד"ה שעל גבי קרקע וכי היכי דקומצין מכלי שעל גבי קרקע ה"נ מקדשין קומץ בכלי שעל גבי קרקע. נ"ק, כ) נ"א החזיר, ל) נ"א להכלי, מ) נ"ל מבזה או מנכה. רש"ק, נ) [דף כב.], ס) נ"א משכח המירון ומכה אותו אבימי. נ"ק, ע) נ"ק, פ) נ"ל רב ספא וכן איתא לקמן, צ) ואנן מ"מ לענין זה פי' מחוסר זמן. נ"ק, ק) פירש פסולין, ר) [נלע"ל וכן נמצא], ש) נ"ל וזרקו, ת) נפ"ל: לי, א) שייך למע"ל.

גליון הש"ס

גמ' דנעשה כמי שהחזירו הקוף. לקמן דף ק ע"ב:

לעזי רש"י

פישל"א. (כלי) מוערם אבל לא רחוס.

מוסף רש"י

כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת. שבתוכו כהן לריך שיתננו לשם כך. ולא"ת הרי מנחה קדושה ועומדת שמקדישה בפה, קדושת פה אינה אלא קדושת דמים ולינה קדושת הגוף ולינה נפסלת בטבול יום ובלינה ואם נטמאת נפדית, קדשה בכלי קדשה קדושת הגוף ונפסלת בטבול יום ובלינה ואין לה פדיון (סוטה יד.). קולפי טאבי בלעי מאבימי. הכאות גדולות על הלא שמעתתא שהיה מלמדני שום היתומים לר' אחד ששים יום והייתי מקשה לו הא אמר ר"מ שלשים בא להכריז רצופין ל' יום, שני וחמישי ס' יום. והוא אמר לי לא להכריז רצופין ל' יום כין יתומין כין הקדש, ואם בא להכריז כ' יהי' שהם ימי הדין הרי הבוס ס' יום דימי הכרזה י"ח יום לא ותשיב מפני בשבת שמונה שבועות הרי לך ג"ו ימים והלא בהם ט"ו שני חמישי, הוסיף עוד ארבעה ימים שני ושלישי ורביעי וחמישי בשבת הרי ס' יום משהתחיל והכרזה ויש בהן י"ח ימי הכרזה (ערכין כב.). כל הקומץ ונותן בכלי. קומץ או מוליך או מקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול. כגון שיריים או להקטיר דבר שדרכו להקטיר. כגון קומץ חוץ לזמנו וכו' אבל אם חישב להקטיר שיריים למחר או לאכול קומץ למחר כשר דבטלה דעתו אצל כל אדם, כד' עבודות הללו מפגלין במנחה דנתרבין מזבחים בהקישא כדאמר בריש פירקין (לעיל יב.). ארבעה כהנים נכנסין. ליטול בשבת לסדור לחם הפנים שני סדרים. שתים מערכות של לחם ושני בזיכין. שתי כפות מלאות לבונה כדכתיב (ויקרא כד) ונתת על המערכת לבונה זכה וארבעה מקדמין לפניהם שנים ליטול. מן השלחן שני סדרים הישנים וב' ליטול ב' בזיכין. והשלחן היה נתון ארכו מזרח למערב [illegible]

הוה קומץ בימין וא"כ לא היה יכול להגביה לאחת הכלי כי אם בשמאל ומסתברא דהכלל נעשה בימין וג' כהנים לאו דוקא דיכול להיות שאותו שמגביה הכלי בשעת קמיצה מגביהו בשעת הקדוש בזה אחר זה ולא דק. תר"ח: יז] זה הכלל מתני' היא. הרגמ"ה: יח] סדר עבודות [illegible]